

Podem distingir **dues estratègies molt diferents** per fer front als problemes causats per la crisi:

1. **Intentar créixer:** Prendre mesures que ens diuen que “reactivaran” l'economia, que crearan ocupació...
2. **Repartir:** la riquesa, el temps de treball, els habitatges buits... perquè tothom tingui les necessitats cobertes.

Amb l'excusa d'activar el creixement, s'empitjora el repartiment: flexibilització laboral, retallades socials, privatitzacions... Sovint es fa amb la cobertura de “pactes socials”. Però...

L'estratègia pro-creixement és una estafa. El creixement no es podrà allargar gaire més, perquè ja estem xocant amb els límits ambientals i energètics. **No hi pot haver un creixement infinit en un planeta finit.**

Per començar, "s'ha acabat l'era del petroli barat" (Agència Internacional de l'Energia, 2008). El petroli que encara queda sota terra és molt més costós d'extreure que el que ja hem consumit. Estem a la vora del **pic del petroli**, moment en què l'extracció no pot seguir creixent per alimentar una economia creixent com fins ara, i comença a reduir-se. Aquest recurs és fonamental per al funcionament de l'economia actual: 90% del transport, plàstics, asfalt, fertilitzants per a l'agricultura, fàrmacs...

També estem arribant al pic d'**altres recursos**, i als **límits ecològics** i climàtics. El **canvi climàtic** ja ha fet augmentar la freqüència de fenòmens extrems com ara l'ona de calor de Rússia del 2010, que va ser un factor important en l'augment sobtat del preu mundial dels

Podem distingir **dues estratègies molt diferents** per fer front als problemes causats per la crisi:

1. **Intentar créixer:** Prendre mesures que ens diuen que “reactivaran” l'economia, que crearan ocupació...
2. **Repartir:** la riquesa, el temps de treball, els habitatges buits... perquè tothom tingui les necessitats cobertes.

Amb l'excusa d'activar el creixement, s'empitjora el repartiment: flexibilització laboral, retallades socials, privatitzacions... Sovint es fa amb la cobertura de “pactes socials”. Però...

L'estratègia pro-creixement és una estafa. El creixement no es podrà allargar gaire més, perquè ja estem xocant amb els límits ambientals i energètics. **No hi pot haver un creixement infinit en un planeta finit.**

Per començar, "s'ha acabat l'era del petroli barat" (Agència Internacional de l'Energia, 2008). El petroli que encara queda sota terra és molt més costós d'extreure que el que ja hem consumit. Estem a la vora del **pic del petroli**, moment en què l'extracció no pot seguir creixent per alimentar una economia creixent com fins ara, i comença a reduir-se. Aquest recurs és fonamental per al funcionament de l'economia actual: 90% del transport, plàstics, asfalt, fertilitzants per a l'agricultura, fàrmacs...

També estem arribant al pic d'**altres recursos**, i als **límits ecològics** i climàtics. El **canvi climàtic** ja ha fet augmentar la freqüència de fenòmens extrems com ara l'ona de calor de Rússia del 2010, que va ser un factor important en l'augment sobtat del preu mundial dels

aliments (un dels motius de les revoltes al món àrab).

“Reactivar l'economia” és ara com intentar seguir volant amb un avió quan s'està quedant sense combustible. “Reactivar l'economia” és continuar desenvolupant les causes de la crisi.

Encara hi ha **moltes més raons** contra el creixement econòmic. Si volem una **Democràcia real**, necessitem economies a nivell local i humà i hem de reduir els conflictes pels recursos per mitjà d'una reducció del consum i una redistribució més justa a nivell mundial (recordem que el 20% de la població consumeix el 80% dels recursos). A més, **som persones, no productes**; no volem tota aquesta mercantilització de les relacions humanes, la uniformització cultural i la globalització del mercat i del consumisme. Els intercanvis no materials i la **poesia de la vida** també són importants.

Per no estavellar-nos, per evitar el col·lapse definitiu, i per molts més motius, hem de començar ja un **decreixement conscient, igualitari i participatiu**.

Cal un canvi radical a tots nivells:

- Acostumar-nos a **consumir menys i diferent**, reaprendre a gaudir dels **petits plaers de la vida**.
- Desenvolupar xarxes d'**ajuda mútua** i “experiències pilot” d'**autoorganització** alternativa.
- Lluitar **contra la construcció d'infraestructures innecessàries** (autopistes, incineradores, grans embassaments, centrals nuclears, etc.) i promoure **alternatives** (bicicletes, reutilització, energia solar, etc.).
- Fer **pressió política** per **reconvertir i contraure** l'economia fins a nivells sostenibles, per **redistribuir** la riquesa, compartir la feina, reestructurar el treball transitant de les feines inútils a feines útils, gaudir d'uns bons serveis socials públics o comunitaris..., per a la **sobirania alimentària**, per guanyar **poder de decisió**...
- Buscar complicitats a arreu del món per **canviar les regles del joc** de l'economia global, que ens duen a l'abisme.

Molta gent estem començant a veure més enllà del paradís virtual del consum que ens havia engegat. **Si hi ha un moment d'esperança és ara, no el deixem escapar!**

Subcomissió de Decreixement a l'Acampada de Barcelona
www.decreixementacampadabcn.wordpress.com
decreixement.acampadabcn@gmail.com

aliments (un dels motius de les revoltes al món àrab).

“Reactivar l'economia” és ara com intentar seguir volant amb un avió quan s'està quedant sense combustible. “Reactivar l'economia” és continuar desenvolupant les causes de la crisi.

Encara hi ha **moltes més raons** contra el creixement econòmic. Si volem una **Democràcia real**, necessitem economies a nivell local i humà i hem de reduir els conflictes pels recursos per mitjà d'una reducció del consum i una redistribució més justa a nivell mundial (recordem que el 20% de la població consumeix el 80% dels recursos). A més, **som persones, no productes**; no volem tota aquesta mercantilització de les relacions humanes, la uniformització cultural i la globalització del mercat i del consumisme. Els intercanvis no materials i la **poesia de la vida** també són importants.

Per no estavellar-nos, per evitar el col·lapse definitiu, i per molts més motius, hem de començar ja un **decreixement conscient, igualitari i participatiu**.

Cal un canvi radical a tots nivells:

- Acostumar-nos a **consumir menys i diferent**, reaprendre a gaudir dels **petits plaers de la vida**.
- Desenvolupar xarxes d'**ajuda mútua** i “experiències pilot” d'**autoorganització** alternativa.
- Lluitar **contra la construcció d'infraestructures innecessàries** (autopistes, incineradores, grans embassaments, centrals nuclears, etc.) i promoure **alternatives** (bicicletes, reutilització, energia solar, etc.).
- Fer **pressió política** per **reconvertir i contraure** l'economia fins a nivells sostenibles, per **redistribuir** la riquesa, compartir la feina, reestructurar el treball transitant de les feines inútils a feines útils, gaudir d'uns bons serveis socials públics o comunitaris..., per a la **sobirania alimentària**, per guanyar **poder de decisió**...
- Buscar complicitats a arreu del món per **canviar les regles del joc** de l'economia global, que ens duen a l'abisme.

Molta gent estem començant a veure més enllà del paradís virtual del consum que ens havia engegat. **Si hi ha un moment d'esperança és ara, no el deixem escapar!**

Subcomissió de Decreixement a l'Acampada de Barcelona
www.decreixementacampadabcn.wordpress.com
decreixement.acampadabcn@gmail.com

